

der ikke har mulighed for at være til stede i denne sal.

Den, jeg gerne vil debattere med, er hr. Villy Søvndal. Det gør jeg gerne, meget gerne endda, hjertens gerne, og jeg ser frem til det onsdag efter onsdag, for det her er et vigtigt spørgsmål, nemlig: Hvordan sikrer man verden imod tyrannerne?

Der må jeg altså sige, at det bedste middel til at sikre, at tyrannerne bliver holdt i ave, bliver holdt nede, bliver forhindret i at true verdensfreden, er altså, at verdens frie og demokratiske lande står ubrydeligt sammen og stiller krav og siger: Vi vil ikke finde os i, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben, hvormed han kan true sine naboer og sit eget folk. Det vil vi ikke finde os i. Det har FN sagt. Hvis det skal være andet end bare løs snak, så er man nødt til i yderste fald at sætte magt bagved for at gennemtvinge det, verdenssamfundet har besluttet gennem FN.

Den historiske parallel er jo, at der i 1930'erne var tossegode og naive politikere, som troede, at man kunne forhandle sig til rette med en type som hr. Hitler. Det endte som bekendt med en katastrofe, fordi man for sent fandt ud af, hvad det drejede sig om. Den fejl må verden ikke begå igen. Derfor skal man vise rettidig omhu og sætte ind over for den slags typer, før de når at anrette skade. Det er derfor, det internationale samfund skal stå sammen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Statsministeren stillede spørgsmålet: Hvordan sikrer man sig mod tyranner? Jeg vil selv mene, at et godt råd var at lade være med at opfostre dem selv.

Jeg vil egentlig bare bede statsministeren bekræfte, at indtil 1990 var Saddam Vestens og USA's helt nære allierede, og bekræfte, at Rumsfeld personlig var ovre at omfavne Saddam Hussein i forbindelse med overleveringen af nogle af de masseødelæggelsesvåben, vi nu har problemer med.

Er det ikke det, der er hovedproblemet, at i krig gælder alle kneb? Det gør det også i den nuværende. Der omfavner man tæt det iranske styre, som stener kvinder, og som formentlig i forhold til international terror er et langt, langt, langt større problem end Irak. Jeg tror ikke, man gør det af kærlighed, men det gør man, fordi man fra højresiden gentager fejltagelsen om, at

man godt kan lave alliancer med tyranner, når bare det er vores tyranner.

Kl. 13.25

Når statsministeren siger så fast, at kun FN kan afgøre det, så betyder det vel også, at hvis USA og Bush kortslutter processen og går i krig uden et udtrykkeligt mandat fra FN's Sikkerhedsråd, så er det uden for det internationale sæt af spilleregler. Så går man enegang. Og så forventer jeg, at den danske statsminister meget skarpt fordømmer et land, der på den måde sætter sig uden for et internationalt regelsæt i en krig, der kan have utrolige humanitære konsekvenser.

Søren Krarup (DF):

Jeg hørte også i den morgenradioavis, som hr. Villy Søvndal omtaler, senator Byrds udtalelser, der var meget kritiske over for USA, og jeg sagde til mig selv – og det er det, jeg vil spørge statsministeren om: Er det ikke en lykke, at vi er allieret med et land, i hvilket ytringsfriheden er så gennemgribende? Friheden er så total, at selv i en så alvorlig situation kan man opleve en virkelig kritisk vurdering af landets ledelse.

Jeg vil spørge statsministeren: Er han ikke enig med mig i, at det er en lykke, at vi er placeret i en lejr, hvor vi i modsætning til Saddam Husseins Irak ikke skal opleve undertrykkelse og forfølgelse af dem, der mener noget andet end magten?

Og så vil jeg lige tilføje: Er statsministeren ikke også ligesom jeg taknemmelig over hr. Villy Søvndals bidrag til debatten? Det griber mig altid om hjertet, når jeg hører hr. Søvndals psykologiske udredninger af sine modstanderes psyke og hele mentalitet. Jeg håber, at statsministeren ligesom jeg er taknemmelig for hr. Søvndals bidrag til debatten.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg håber, statsministeren kan svare på det her spørgsmål.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, jeg kan svare bekræftende. Jeg er hensat i samme tilstand af glæde over onsdag efter onsdag at høre hr. Villy Søvndal.

Og jeg synes, at det må give anledning til mange overvejelser for hr. Villy Søvndal og ligesindede på den danske venstrefløj, at gennem denne politiske adfærd bringer hr. Villy Søvndal og den del af venstrefløjens, han måtte repræsentere, sig i den situation, at man udråber det de-